07/02/2021

200 χρόνια από την Επανάσταση ή λίγο πριν την κατάρρευση;

/ Γνώμες

Γράφει ο Γιάννης Μήτσιος*

Υπό άλλες συνθήκες, ο ελληνισμός θα γιόρταζε φέτος τα 200 χρόνια από την επανάσταση του 1821, μέσα σε ένα κύμα ενθουσιασμού, περηφάνειας, εθνικής ανάτασης, αισιοδοξίας και αυτοπεποίθησης.

Τα εκατό χρόνια τα γιορτάσαμε το 1921, στις παραμονές της μεγάλης καταστροφής του 1922, που ξεριζώθηκε ο ελληνισμός από την τρισχιλιόχρονη παρουσία του στην Μικρά Ασία και τον Πόντο.

Και φέτος, δυστυχώς, είμαστε στα πρόθυρα μιας άλλης κατάρρευσης ή κάτι σαν, πριν την άλωση. Η κρίση της πανδημίας με τις επιπτώσεις της σε όλο το φάσμα της κρατικής και κοινωνικής μας υπόστασης, σε συνδυασμό με τις αντοχές της

οικονομίας και την διαχείριση των εθνικών θεμάτων δημιουργούν ένα σκηνικό κάθε άλλο αισιόδοξο για το αύριο του τόπου.

Αν ήθελε να κάνει κάποιος μια ακτινογραφία της χώρας θα έβλεπε παντού εστίες σοβαρής νόσου. Σε μια χώρα των 11,5 εκ πληθυσμού, τα τέσσερα εκατομμύρια είναι συνταξιούχοι, 1. 2 εκ άνεργοι, 3,5 εκ. ενεργός πληθυσμός, 1 εκ κάτω των 18 των και σχεδόν 2 εκ, το 10% του πληθυσμού νόμιμοι ή παράνομοι αλλοδαποί, (ούτε η ΕΛΣΤΑΤ ξέρει τον ακριβή αριθμό τους). Το δημόσιο χρέος αναμένεται να αγγίξει τα 400 δις ευρώ, θα πάει πάνω από 235% του ΑΕΠ (νούμερα χρεωκοπίας, αλλά «ο βρεγμένος τη βροχή δεν τη φοβάται», εξάλλου είμαστε υποθηκευμένοι για 99 χρόνια). Το ΑΕΠ θα κυμανθεί στα 170 δις, αν έρθει κανένας τουρίστας, και αν λήξει νωρίς η κρίση με τον ιό, αλλιώς «κλάφτα Χαράλαμπε» που λέει κι ο λαός.

Σε πολιτικό επίπεδο, ζούμε το σταδιακό τέλος της μεταπολίτευσης με τα πολιτικά κόμματα και το δυναμικό τους να ζουν στον κόσμο τους απομακρυσμένοι από τις ανάγκες και την επαφή με την κοινωνία. Φθηνοί διαχειριστές της εξουσίας χωρίς όραμα για τον τόπο, χωρίς ιδεολογική προσέγγιση για το αύριο και χωρίς πόνο για τον μέσο πολίτη. Αντιπολίτευση ανύπαρκτη, τα ΜΜΕ από την πολυφωνία κατήντησαν μονοφωνία και ένα πέπλο φόβου, ανασφάλειας και τρομολαγνείας έχει απλωθεί σε όλη τη χώρα. Οικονομικοί ολιγάρχες διαγωνίζονται μεταξύ τους για την επιρροή, η Δικαιοσύνη αμφισβητείται και η Εκκλησία ούτε συσσίτια δεν μπορεί να προσφέρει πλέον.

Η ανεργία και η οικονομική κατάσταση προκαλούν τρόμο στους πολίτες. Οι κοινωνικές σχέσεις διαλύονται, οι οικογένειες είναι στα όριά τους, η κατάθλιψη και οι ψυχοσωματικές ασθένειες χτυπάνε κόκκινο, ενώ η χρήση ηρεμιστικών, αντικαταθλιπτικών και ναρκωτικών ουσιών αυξάνεται ραγδαία, μαζί με εγκληματικές συμπεριφορές.

Η δε ηθική κατάπτωση, παρακμή και σαπίλα σε όλους τους χώρους, που βγαίνει κάθε μέρα στην επιφάνεια, με τα περιστατικά σεξουαλικής παρενόχλησης, έρχονται να υποδηλώσουν τα σημάδια κατάρρευσης.

Δύσκολα πλέον μπορεί κάποιος να σκεφθεί ψύχραιμα και ξεκάθαρα, επικρατεί σύγχυση και θολούρα παντού που δεν θέλει πολύ για μια κοινωνική έκρηξη (αν πάμε ιδίως και για τρίτο κύμα…)

Στα εθνικά θέματα ανήμερα της επετείου της 25ης Μαρτίου, (αν δεν γίνει κάτι απρόβλεπτο, σαν αυτά που αλλάζουν την ιστορία), στις Βρυξέλλες θα επιβεβαιωθεί η ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας, θα ξεχαστούν οι κυρώσεις, θα έχουν προηγηθεί, η πενταμερής σύνοδος για το Κυπριακό και οι επόμενες

διερευνητικές συνομιλίες με την Τουρκία. Η Ελλάδα και η Κύπρος βρίσκονται αντιμέτωπες: α) με την διχοτόμηση της Κύπρου, β) την μοιρασιά της ΑΟΖ στην Αν. Μεσόγειο και την υποχώρηση του κυριαρχικού δικαιώματος, των χωρικών υδάτων των 12 μιλίων, (αφήνοντας το Καστελόριζο με μειωμένη επήρεια χωρικών υδάτων και ΑΟΖ) και γ) τη σταδιακή δορυφοροποίηση/ φιλανδοποίησή τους από την Τουρκία.

Τραγική ειρωνεία όπως λίγο πριν την άλωση του 1453 η βοήθεια της Δύσης δεν έφτασε ποτέ, έτσι και τώρα οι ευρωπαίοι «σύμμαχοί μας» (κυρίως Γερμανία, Ιταλία, Ισπανία, Ουγγαρία, Μάλτα), μας οδηγούν στην αγκαλιά της Τουρκίας και εμείς ψάχνουμε συμμαχίες (και καλά κάνουμε) με Αίγυπτο, Εμιράτα, Ισραήλ φτάνοντας μέχρι την Ινδία!!! Κλειδί για την ανατροπή, αν γίνει, θα είναι η θέση της Γαλλίας και των ΗΠΑ σε σχέση με την Τουρκία. Η Γαλλία να ισορροπήσει τη γερμανική ηγεμονία στην ΕΕ (σχεδόν αδύνατο) και η Αμερική να τιμωρήσει την Τουρκία, που όμως τόσο πολύ τη χρειάζεται απέναντι στην Ρωσική αρκούδα. Εκεί κάπου αν είμαστε τυχεροί και μέσα στη σύγκρουση συμφερόντων των Μεγάλων Δυνάμεων και την αναμπουμπούλα που θα προκύψει, να βγούμε αλώβητοι και να ανασυνταχθούμε.

Και τότε η πατρίδα μας δεν θα χρειαστεί επανεκκίνηση, (Reset που λέμε στο χωριό μου) θα χρειαστεί πραγματική αναγέννηση.

Πολιτικός –Επιστήμων, Διεθνολόγος ΜΑ. Παν/μιου Northeastern Βοστώνης